

heden ligger i Midten og er den, jeg hævder, at dette Bidrag ikke er en Gave fra nogen som helst eller til nogen som helst. Det er ogsaa blevet sagt fra flere Sider, at Tienden er en Grundbyrde. Det er det, som ligger paa Bunden af forskellige af de fremførte Betragtninger. Jeg skal deroverfor fastholde, at Tienden er en Skat. Jeg kan ikke gaa ind paa den Betragtning, at en Skat derved, at den har eksisteret i mange Tider, at den er gaaet fra den ene Ejer til den anden, skulde kunne miste Karakteren af at være en Skat og gaa over til at blive en Grundbyrde. Hvis det var Tilfældet, vilde jeg slet ikke kunne forstaa den Stilling, Flertallet af dette høje Ting tog i Fjor Vinter, den Gang da Tinget resolut gik med til at foreslaa Ophævelsen af alle de gamle Hartkornsskatter. I tidligere Tider havde man hørt den samme Tale fra mange Sider, at de gamle Hartkornsskatter i Virkeligheden vare Grundbyrder og at man ved at ophæve dem eller blot ved at udligne dem vilde yde Gaver til Bisidderne. I Fjor tog det høje Ting den efter min Mening fuldstændig rigtige og forsvarlige Beslutning at foreslaa, at alle disse gamle Skatter skulde ophæves. Jeg kan ikke se andet, end at jo ældre en Skat er — for saa vidt man da anser den for uligeligt paalagt — des mere Trang er der til snart at faa den ophævet eller udlignet.

Det ærede 12te kongevalgte Medlem (Estrup) bragte et ganske nyt Spørgsmaal ind i Debatten, nemlig Spørgsmaalet om, hvor Pengene skulde komme fra. Det er kun strejfevis blevet berørt fra anden Side. Jeg skal nu ikke komme overordentlig dybt ind paa dette Spørgsmaal, fordi det forekommer mig ikke at ligge under den Ministers Ressort, paa hvis Vegne jeg har den Ære at udtale mig i Dag, men derimod at høre under Finansministeren. Jeg kan kun udtale her, at det ikke er Ministeriets Tanke, at de  $1\frac{1}{2}$  Million Kr., det aarlig vil koste, skulde skaffes til Veje ved Forhøjelse af eller Indførelse af Forbrugsskatter. Disse Penge tænkes heller ikke bragte til Veje ved Indførelse af en Landbrugstold eller ved i den Anledning at foreslaa en Forhøjelse af Indkomstskatten. Det Forslag, som foreligger i det andet Ting, om en Formue- og Indkomstskat, vil efter de Sæts, som der er sat, og de Lovforslag, det staar i Forbindelse med, medføre et Tab for Statskassen af andre halvanden Million Kr. aarligt. For at det Forslag skulde dække Tabet eller Udgiften ved Tiendeafløsningen, vilde man være nødt

til at forhøje Sætsene, og noget saadant paatænkes ikke fra Ministeriets Side. Forklaringen derpaa er den, at det overhovedet ikke paatænkes at skaffe disse Penge til Veje gennem nye Skatter. Finansministeren, som Sagen selvfølgelig har været forelagt, har den Opfattelse, at det vil kunne lade sig gøre med vore nuværende Statsindtægter at klare de Penge, det her drejer sig om, og jeg ser ikke rettere for mit og for den Ministers Vedkommende, for hvem jeg her taler, end at vi maa lade os nøje og være vel tilfredse dermed. Jeg er ogsaa fuldt overbevist om, at det nok kan holde Stik, og at det høje Ting kan føle sig tryk ved det samme; jeg haaber ogsaa, at det vil føle sig tryk derved.

Det samme ærede Medlem rejste et Spørgsmaal om § 28 i Lovforslaget vedrørende Bortfalden og Tilbagebetaling af Skatter for de Tilfælde, hvor Yder og Nyder have været de samme Personer allerede inden 1ste Oktober 1894. Man har ment, det vilde være rigtigt at gøre dette Forslag, men da det jo hverken er noget Principspørgsmaal i selve Lovforslaget eller i og for sig har videre Betydning, er det jo et Punkt, man naturligvis vil kunne forhandle om og forhaabentlig forhandle sig til Rette om paa den ene eller paa den anden Maade, naar Sagen kommer til Udvalg.

Lige over for de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Andersen) skal jeg kun under Henvisning til, hvad jeg allerede har udtalt, sige, at jeg selvfølgelig ikke kan tiltræde den Betragtning, han gjorde gældende, at en Erstatning af 18 Gange den aarlige Ydelse vil være tilstrækkelig.

Det ærede Medlem for Bornholm (Kofod) omtalte de særlige bornholmske Forhold. Jeg vil oprigtig tilstaa, at jeg har ikke en saa stor Sagkundskab til disse ret indviklede og gamle Forhold, at jeg her paa Stedet kan optage en Debat med det ærede Medlem. Jeg har jo lagt Mærke til, at hver Gang, der enten i dette Ting eller i det andet Ting fremkommer Forslag, der vedrøre Beskatningen paa Bornholm, da er der en hel Række Forhold, som det for os andre er lidt vanskeligt at følge med i. Imidlertid er det jo ogsaa et Spørgsmaal, der vil være vel egnet til Forhandling i Udvalget.

Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) mente, at der var 2 Klasser af Befolkningen, der vare glade, nogle jublende glade, andre dog tilfredse, og en 3die Klasse, som var misfornøjet.